

[A. C. Normann.]

ikke, at det ærede medlem hr. From får ret i sin spådom om, at det ikke vil få nogen virkning på forbruget. Men det håber det ærede medlem jo heller ikke selv.

Diderichsen: Liberalt centrum kan tiltræde lovforslaget. Jeg vil også gerne tilslutte mig det fromme ønske om, at forhøjelsen af spiritusafgifterne kan medvirke til at nedsætte den del af spiritusforbruget, som kan kaldes et misbrug, selv om jeg ikke er afholdsmand. Om man så samtidig kan få opfyldt ønsket om at dække underskuddet, er et spørgsmål; man kan vel ikke gøre begge dele.

Rosing: Det er en naturlig ting eller rettere sagt en nødvendighed, at der skal være dækning for nødvendige udgifter i ethvert budgetforslag, ikke mindst i tilfælde, hvor det offentlige økonomiske forpligtelser i en udviklingstid gør det nødvendigt ikke at skære ned på udgiftssiden. Det lovforslag, vi behandler i dag, viser dette. Det må siges, at Grønlands landsråd indtil dato ikke har andre muligheder at vælge imellem end den foreslåede, da landskassen kun kan få indtægter af de traditionelle vareafgifter til hurtigt forøgede udgifter både til kommunernes og landskassens sociale ydelser, anlægsarbejder og administration.

I fremsættelsen begrundes forhøjelserne med, at landskassen mangler dækning for 4 mill. kr. af de budgetterede udgifter på ca. 39 mill. kr. Stigningen i udgifterne skyldes foruden pris- og lønstigninger i det væsentlige øgede udgifter i forbindelse med udbygning af socialforsorgen samt øgede administrationsudgifter som følge af oprettelsen af et selvstændigt landsrådssekretariat.

Det er vor politik, at vi grønlændere efterhånden i stigende grad skal yde til de nødvendige udgifter i den offentlige administration, og dette sker nu som sagt ved forhøjelse af visse punktskatter. Men den tid er vel ikke fjern, hvor man vælger andre veje, andre beskatningsformer, til dækning af nødvendige udgifter. Man kan jo ikke blive ved med at forhøje priserne

på de omhandlede varer, så de bliver tårnhøje. Det må i denne forbindelse nævnes, at landsrådets udvalg vedrørende økonomisk planlægning allerede er i gang med undersøgelser af andre beskatningsformer end den nuværende vareafgiftsordning. Men efter min mening er det ganske nødvendigt, at man først og fremmest foretager nøje undersøgelser af, hvilke muligheder der efter grønlandske forhold må anses for mest passende, før en politisk beslutning tages.

I lovforslaget foreslås afgifterne på spiritus og vin forhøjet med henholdsvis 10 kr. og 4 kr. 50 øre pr. l, og for cigaretternes vedkommende foreslås afgiften forhøjet med 5 øre. Dertil kommer, at § 8 ændres således, at varen eller et beløb, der svarer til dens værdi, i tilfælde af overtrædelser af bestemmelserne i denne lov kan konfiskeres til fordel, ikke som nu for statskassen, men for landskassen. Dette finder vi ganske rimeligt.

I ministerens skriftlige fremsættelse står der bl. a., at landsrådet forventer, at afgiftsforhøjelserne for spiritus og hedvin vil medføre en nedgang i spiritusforbruget; afgiftsforhøjelsen for disse varer er altså delvis begrundet i et ønske herom. Denne forventning og begrundelse er vel ret svævende og meget usikker. Kort sagt kan vi desværre ikke dele denne udtrykte forventning. Efter min mening burde denne sætning være strøget. I øvrigt har landsrådet sidste år besluttet at nedsætte en såkaldt ædruelighedskommission, som til sin tid skal foreslå, hvilke veje man eventuelt måtte anvende for at nedsætte spiritusforbruget. Jeg har en fornemmelse af, at der kunne være tale om at anbefale flere veje, men vigtigst må vel være en intensiveret oplysningskampagne om det store forbrugs skadelige og uheldige virkninger både for den enkelte og familien i almindelighed og samfundet i særdeleshed. Vi må først og fremmest afvente den nævnte ædruelighedskommissions kommende betænkning, som efter vor mening bør fremmes så meget, som det er gørligt. Imens er det dog tillige ønskeligt, at danske afholdsforeninger fra nu af deltager mere i den ønskelige, intensiverede oplysningskampagne i form af udgivelse af et afholds-